В Афінах раз весною
На лузі рано-вранці
(Еван, евое, Весно!)
Знайшли дівчину мертву.

Немов жива, лежала,
Іще й на грудях квіти
(Еван, евое, Весно!) —
Отак умри красиво.

В ту пору нагодився
Співець один мандрівний
(Еван, евое, Весно!)
І пісеньку зложив:

Перелюбив ти, Боже,
Від мене цю красуню
(Еван, евое, Весно!) —
То й добре, що убив!